

BẨY MƯƠI LĂM NĂM LIÊN HỢP QUỐC VÀ SỰ THAM GIA, ĐÓNG GÓP CỦA VIỆT NAM

LÊ HOÀI TRUNG *

Năm 2020 kỷ niệm 75 năm thành lập Liên hợp quốc (24-10-1945 - 24-10-2020), đồng thời cũng là dịp Việt Nam kỷ niệm 75 năm Quốc khánh (2-9-1945 - 2-9-2020). Trong chặng đường ba phần tư thế kỷ qua, Việt Nam luôn đồng hành với Liên hợp quốc thúc đẩy những mục tiêu chung vì hòa bình, hợp tác, thịnh vượng, tiến bộ xã hội và hai bên đang cùng hướng tới tương lai đối tác vì hòa bình và phát triển bền vững.

Liên hợp quốc: 75 năm đóng góp vì hòa bình và phát triển

Cách đây 75 năm, cuộc Chiến tranh thế giới thứ hai kết thúc, song để lại những thương vong, tổn thất ở quy mô chưa từng có trong lịch sử nhân loại. Từ tro tàn của cuộc Chiến tranh thế giới thứ hai, ngày 24-10-1945, Liên hợp quốc ra đời với quyết tâm “*ngăn ngừa thảm họa chiến tranh cho các thế hệ tương lai*”. Rút ra những bài học từ sự thất bại của Hội quốc liên⁽¹⁾ do thiếu sự tham gia đầy đủ của các nước, nhất là các nước lớn, và vẫn thừa nhận chiến tranh là công cụ giải quyết tranh chấp quốc tế, Liên hợp quốc được thành lập để duy trì hòa bình và an ninh quốc tế thông qua ngăn chặn, loại bỏ các mối đe dọa đối với hòa bình và an ninh quốc tế, các hành vi xâm lược; thúc đẩy quan hệ hợp tác, hữu nghị giữa các quốc gia nhằm giải quyết các vấn đề quốc tế về kinh tế, xã hội, văn hóa hay nhân đạo. Liên hợp quốc được kỳ vọng trở thành trung tâm để điều phối hành động quốc tế nhằm đạt được những mục đích chung này.

Hiến chương Liên hợp quốc đặt ra những nguyên tắc cơ bản điều chỉnh quan hệ giữa

các quốc gia thành viên Liên hợp quốc, đó là các nguyên tắc về bình đẳng chủ quyền của các quốc gia, thiện chí thực hiện các cam kết quốc tế, giải quyết tranh chấp quốc tế bằng biện pháp hòa bình, hợp tác, hỗ trợ lẫn nhau và với Liên hợp quốc phù hợp với Hiến chương, và quan trọng hơn cả, lần đầu tiên, việc đe dọa hoặc sử dụng vũ lực chống lại toàn vẹn lãnh thổ, độc lập chính trị của các quốc gia, đe dọa đến hòa bình và an ninh quốc tế bị cấm trong quan hệ quốc tế. Những nguyên tắc này tạo nên nền tảng của luật pháp quốc tế hiện đại, là khuôn khổ điều chỉnh hành vi của các quốc gia trong mọi khía cạnh của quan hệ quốc tế trong suốt 75 năm qua.

Liên hợp quốc vận hành theo cơ chế “*một quốc gia - một lá phiếu*”, nghĩa là mỗi quốc gia đều có tiếng nói bình đẳng, thực chất trong việc đưa ra quyết định, chính sách của Liên hợp quốc, bất kể vị trí địa lý, thể chế chính trị, trình độ phát triển. Liên

* Ủy viên Trung ương Đảng, Thứ trưởng Bộ Ngoại giao

(1) Hội quốc liên được thành lập sau Chiến tranh thế giới lần thứ nhất nhằm ngăn ngừa một cuộc chiến tranh toàn cầu

hợp quốc có sáu cơ quan chính với chức năng, nhiệm vụ khác nhau nhằm thúc đẩy cụ thể các mục tiêu đề ra. Trong đó, *Dai hội đồng Liên hợp quốc* là cơ quan có sự tham gia của tất cả các nước thành viên Liên hợp quốc, có quyền đưa ra quyết định về cơ cấu, tổ chức của Liên hợp quốc và khuyến nghị về tất cả các vấn đề theo quy định của Hiến chương. *Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc* là cơ quan chịu trách nhiệm hàng đầu về duy trì hòa bình và an ninh quốc tế, có thẩm quyền đưa ra các quyết định bắt buộc đối với các quốc gia thành viên nhằm xử lý các mối đe dọa xâm lược, phá hoại hòa bình. *Hội đồng Kinh tế và Xã hội Liên hợp quốc* là cơ quan chính xây dựng các chính sách, điều phối nỗ lực quốc tế để thúc đẩy thực hiện các cam kết quốc tế về phát triển, giải quyết các vấn đề quốc tế về kinh tế, xã hội, văn hóa, giáo dục, y tế, nhân đạo. *Tòa án Công lý quốc tế* là cơ quan tư pháp chính của Liên hợp quốc, có chức năng giải quyết các xung đột giữa các quốc gia bằng biện pháp hòa bình, đồng thời có thể tư vấn các vấn đề pháp lý theo yêu cầu của các cơ quan Liên hợp quốc khác. *Hội đồng Quản thác Liên hợp quốc* có nhiệm vụ giám sát các vùng lãnh thổ quản thác⁽²⁾ và đã chấm dứt hoạt động từ năm 1994 khi vùng lãnh thổ quản thác cuối cùng trở thành quốc gia độc lập (Pa-lau). *Ban Thư ký Liên hợp quốc* do Tổng Thư ký Liên hợp quốc đứng đầu là cơ quan hỗ trợ cho hoạt động của các cơ quan Liên hợp quốc khác, trên thực tế, tiến hành các nghiên cứu, kiến nghị chính sách cho các cơ quan Liên hợp quốc giải quyết những vấn đề thuộc chức năng, nhiệm vụ của mình. Ngoài ra, Liên hợp quốc còn có hệ thống các quỹ, chương trình phát triển, 20 tổ chức chuyên môn, 5 Ủy ban Kinh tế - Xã hội đặt ở các khu vực trên thế giới cùng nhiều cơ quan phụ trợ khác.

Thực tế lịch sử cho thấy, để Liên hợp quốc có thể thực hiện thành công sứ mệnh của mình thì nhân tố quyết định là ý chí, chính sách của mỗi quốc gia thành viên, bao gồm cả trình độ phát triển, và là nỗ lực không mệt mỏi của các dân tộc, nguyện vọng tha thiết của người dân được sống trong hòa bình, phát triển bền vững và thúc đẩy quan hệ quốc tế bình đẳng hơn. Với tính bao trùm và phô quát cao, và ý chí, quyết tâm của các quốc gia thành viên trong việc thực hiện các tôn chỉ, mục đích được đề ra tại Hiến chương Liên hợp quốc, Liên hợp quốc đã đạt được nhiều thành tựu trong duy trì hòa bình, an ninh, thúc đẩy phát triển, tiến bộ toàn cầu trong suốt 75 năm qua.

Về hòa bình - an ninh, Liên hợp quốc đã góp phần hiệu quả trong việc ngăn ngừa không để xảy ra một cuộc chiến tranh thế giới mới hay một cuộc chiến tranh hủy diệt nhân loại; xây dựng nhiều khuôn khổ, cơ chế quốc tế quan trọng về giải trừ quân bị, chống phổ biến vũ khí hủy diệt hàng loạt, xử lý các thách thức an ninh phi truyền thống, như khủng bố, an ninh mạng...; đóng vai trò trung gian, hòa giải, giảm căng thẳng, hỗ trợ giải quyết xung đột, tái thiết hậu xung đột, đặc biệt với việc triển khai Lực lượng Gìn giữ hòa bình (PKO)⁽³⁾; thúc đẩy phong trào phi thực dân hóa, bảo vệ các nguyên tắc độc lập, dân tộc tự quyết và chống thực dân hóa. Các hoạt động gìn giữ hòa bình của Liên hợp quốc đóng vai trò quan trọng trong việc

(2) Là những vùng lãnh thổ thuộc quyền quản lý của Hội quốc liên sau Chiến tranh thế giới lần thứ nhất, hoặc tách ra từ những quốc gia bại trận trong Chiến tranh thế giới lần thứ hai

(3) Tính đến tháng 9-2020 đã có 74 phái bộ gìn giữ hòa bình Liên hợp quốc được triển khai, trong đó 13 phái bộ hiện đang tiếp tục hoạt động với tổng số khoảng 115.000 người tham gia đến từ 122 quốc gia thành viên Liên hợp quốc và ngân sách khoảng 6,7 tỷ USD/năm

lập lại hòa bình, chấm dứt xung đột và hỗ trợ cho tiến trình tái thiết ở nhiều khu vực và quốc gia trên thế giới. Ghi nhận những đóng góp to lớn của Liên hợp quốc đối với hòa bình quốc tế, Ủy ban Nô-ben đã trao tặng Giải thưởng Nô-ben hòa bình cho Lực lượng Gin giữ hòa bình của Liên hợp quốc (năm 1988) và Tổng Thư ký Liên hợp quốc Cô-phi An-nan (năm 2001).

Trong lĩnh vực phát triển, từ năm 1960, Đại hội đồng Liên hợp quốc đã liên tiếp đề ra các chiến lược phát triển cho từng thập niên nhằm huy động hợp tác quốc tế cho các mục tiêu phát triển chung, nhất là ở các nước đang phát triển. Phát huy lợi thế về kinh nghiệm chuyên môn và sự hiện diện phủ khắp toàn cầu, các tổ chức thuộc hệ thống phát triển Liên hợp quốc, như Chương trình Phát triển Liên hợp quốc (UNDP), Quỹ Nhi đồng Liên hợp quốc (UNICEF), Tổ chức Y tế thế giới (WHO)... đã hỗ trợ trực tiếp về vốn, tri thức, kinh nghiệm đổi mới sáng tạo cho các nỗ lực phát triển kinh tế, xã hội, văn hóa, giáo dục và y tế trên khắp thế giới. Liên hợp quốc còn là diễn đàn trao đổi những vấn đề lớn về kinh tế, phát triển và bình đẳng trong đời sống quốc tế, qua đó hình thành những giá trị phô quát về tư duy và hợp tác phát triển kinh tế - xã hội, xác định những mục tiêu chung vì lợi ích của người dân trên thế giới, trong đó tiêu biểu là các Mục tiêu Phát triển Thiên niên kỷ (MDGs) và các Mục tiêu Phát triển bền vững (SDGs) cùng nhiều khuôn khổ chính sách thiết thực khác.

Liên hợp quốc cũng là nơi tiến hành đàm phán và xây dựng các văn kiện, điều ước quốc tế quan trọng về nhân quyền, như Tuyên ngôn Nhân quyền thế giới (năm 1948), Công ước về quyền kinh tế, xã hội và văn hóa (năm 1966) và Công ước về quyền dân sự và chính trị (năm 1966), làm cơ sở cho hơn 80 công ước, tuyên bố quốc tế được thông qua sau

này nhằm tăng cường hợp tác quốc tế bảo vệ và thúc đẩy quyền con người. Liên hợp quốc chú trọng việc bảo đảm thực hiện quyền con người thông qua các cơ chế, cơ quan, như Hội đồng Nhân quyền Liên hợp quốc, Cao ủy Nhân quyền Liên hợp quốc cùng hệ thống các cơ quan công ước nhân quyền.

Tóm lại, có thể nói, lịch sử đã thử thách và khẳng định vai trò quan trọng của Liên hợp quốc với tư cách là nền tảng không thể thiếu cho một thế giới hòa bình, thịnh vượng, công bằng và bền vững hơn. Từ con số 51 thành viên khi được thành lập vào năm 1945, Liên hợp quốc đến nay đã có tới 193 quốc gia thành viên, trở thành cơ chế đa phương lớn nhất, toàn diện nhất và quy mô hoạt động rộng nhất; bộ máy hoạt động của Liên hợp quốc đã từng bước được hoàn thiện để đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ ngày một đa dạng, phức tạp.

Việt Nam - một thành viên tích cực, trách nhiệm của Liên hợp quốc

Nhận thức rõ tầm quan trọng của Liên hợp quốc, không lâu sau khi nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa ra đời và Liên hợp quốc được thành lập, đầu năm 1946, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã gửi thư cho Chủ tịch Đại hội đồng Liên hợp quốc và nhiều quốc gia thành viên đề nghị kết nạp Việt Nam làm thành viên Liên hợp quốc. Trải qua nhiều biến cố lịch sử, ngày 20-9-1977, Việt Nam chính thức trở thành thành viên của Liên hợp quốc. Chính cuộc đấu tranh bền bỉ của Việt Nam để bảo vệ độc lập dân tộc, tự do và thống nhất đất nước là những đóng góp tích cực và thực chất vào việc thực hiện các mục tiêu cao cả của Liên hợp quốc là hòa bình, độc lập, bình đẳng giữa các dân tộc và quyền dân tộc tự quyết, góp phần dẫn đến việc chấm dứt chủ nghĩa thực dân trong những năm 60 của thế kỷ XX.

Chặng đường hơn 40 năm là thành viên Liên hợp quốc luôn in đậm dấu ấn của quan hệ hợp tác toàn diện, hiệu quả giữa Việt Nam và Liên hợp quốc. Sự hỗ trợ của Liên hợp quốc đối với Việt Nam có nhiều ý nghĩa thiết thực. Ngay sau khi Việt Nam gia nhập Liên hợp quốc và trong bối cảnh đất nước bị tàn phá nặng nề bởi chiến tranh cũng như bị bao vây cấm vận, trên cơ sở Nghị quyết số 32/3 (năm 1977) của Đại hội đồng Liên hợp quốc do Việt Nam thúc đẩy, các tổ chức chuyên môn thuộc hệ thống phát triển của Liên hợp quốc đã hỗ trợ Việt Nam về nhu yếu phẩm, giải quyết hậu quả chiến tranh và các thách thức kinh tế - xã hội, tái thiết đất nước. Trong các giai đoạn sau và nhất là trong quá trình đổi mới, các tổ chức này tiếp tục hỗ trợ Việt Nam nâng cao trình độ kỹ thuật sản xuất, phát triển nguồn nhân lực khoa học - kỹ thuật, phát triển kết cấu hạ tầng; kết nối Việt Nam với các diễn đàn khu vực, quốc tế và với các nước khác nhằm trao đổi kinh nghiệm, chuyển giao công nghệ trong nhiều lĩnh vực, nâng cao năng lực; góp phần hoàn thiện khuôn khổ pháp luật, chính sách; đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế, thực hiện các mục tiêu phát triển toàn cầu. Về phần mình, Việt Nam ngày càng tham gia sâu rộng vào các hoạt động của Liên hợp quốc và có nhiều đóng góp quan trọng tại ba trụ cột chính của Liên hợp quốc là hòa bình - an ninh, hợp tác phát triển và quyền con người.

Trong lĩnh vực hòa bình - an ninh, Việt Nam đã chủ động đóng góp tiếng nói tích cực để đề cao vai trò của Liên hợp quốc và xu thế đa phương, thúc đẩy tôn trọng Hiến chương Liên hợp quốc, luật pháp quốc tế, quan hệ bình đẳng, hợp tác phát triển giữa các quốc gia và quyền tự quyết của các dân tộc, tham gia giải quyết các xung đột bằng biện pháp hòa bình, phản đối các hành động

áp bức, xâm lược, cấm vận đơn phương trong quan hệ quốc tế; nghiêm túc thực hiện nghĩa vụ của mình tại các điều ước quốc tế về giải trừ quân bị, chống phô biến vũ khí hủy diệt hàng loạt, các nghị quyết của Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc. Từ năm 2014, Việt Nam bắt đầu tham gia các hoạt động gìn giữ hòa bình Liên hợp quốc và cử sĩ quan quân đội đi làm nhiệm vụ ở những nơi xa xôi, như tại các Phái bộ gìn giữ hòa bình Liên hợp quốc ở Nam Xu-đăng và Cộng hòa Trung Phi.

Lần thứ hai đảm nhiệm vị trí Ủy viên không thường trực Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc nhiệm kỳ 2020 - 2021⁽⁴⁾ với sự tín nhiệm gần như tuyệt đối của đông đảo thành viên Liên hợp quốc (192/193 phiếu bầu ủng hộ), sau 9 tháng đầu năm 2020, Việt Nam đã hoàn thành tốt nhiệm vụ. Việt Nam đã thúc đẩy các sáng kiến về tuân thủ và đề cao Hiến chương Liên hợp quốc, tăng cường hợp tác giữa Liên hợp quốc với Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) trên cương vị Chủ tịch Hội đồng Bảo an trong tháng 1-2020 và nhận được sự ủng hộ rộng rãi của các nước thành viên Liên hợp quốc; chủ động và tích cực tham gia vào công việc chung của Hội đồng Bảo an, thúc đẩy đối thoại, giảm căng thẳng, đối đầu, tìm giải pháp công bằng, hợp lý để giải quyết các vấn đề hòa bình, an ninh khu vực và quốc tế; đề cao các nỗ lực, kinh nghiệm của Việt Nam trong quá trình tái thiết và phát triển đất nước, hội nhập quốc tế và khu vực, qua đó góp phần tạo dựng môi trường quốc tế thuận lợi cho sự nghiệp đổi mới và phát triển đất nước.

Trong lĩnh vực hợp tác phát triển, Việt Nam luôn tích cực ủng hộ những nỗ lực, sáng kiến để xây dựng một trật tự kinh tế - thương mại và tài chính bền vững, tăng cường hợp tác quốc tế vì phát triển

(4) Lần đầu là nhiệm kỳ 2008 - 2009

bền vững hướng tới con người, ưu tiên hỗ trợ các nước đang phát triển và kém phát triển. Tuy trình độ phát triển còn thấp so với khu vực và thế giới, song Việt Nam là một trong những nước thực hiện thành công nhất các Mục tiêu Phát triển Thiên niên kỷ, được cộng đồng quốc tế đánh giá cao, đề nghị chia sẻ kinh nghiệm; đồng thời, tích cực, chủ động lòng ghép các Mục tiêu Phát triển bền vững của Liên hợp quốc vào các chính sách, chiến lược, kế hoạch phát triển kinh tế - xã hội quốc gia, thể hiện quyết tâm mạnh mẽ hoàn thành tốt các mục tiêu này. Việt Nam là một trong những nước thí điểm sáng kiến Thống nhất hành động (Delivering as One) nhằm cải tổ Liên hợp quốc ở cấp độ quốc gia, với điểm sáng là việc khai trương Ngôi nhà Xanh Liên hợp quốc đầu tiên trên thế giới vào tháng 5-2015. Trong giai đoạn dịch bệnh COVID-19 bùng phát, Việt Nam đã chứng tỏ là hình mẫu thành công khi kiểm soát tốt dịch bệnh, được cộng đồng quốc tế đánh giá cao việc cung cấp thông tin, diễn biến của dịch bệnh một cách nhanh chóng, minh bạch và kịp thời; đồng thời, đề nghị Việt Nam tiếp tục thông tin về sự biến đổi của vi-rút SARS-CoV-2, chia sẻ kinh nghiệm công tác phòng, chống dịch bệnh COVID-19. Ngoài ra, Việt Nam cũng đã đóng góp 50.000 USD cho Quỹ ứng phó với dịch bệnh COVID-19 của Tổ chức Y tế thế giới (WHO). Những nỗ lực xuyên suốt của Việt Nam được các nước công nhận và ủng hộ để nắm giữ những vị trí quan trọng trong các cơ quan Liên hợp quốc, như thành viên Hội đồng chấp hành Chương trình phát triển Liên hợp quốc (UNDP), Văn phòng Dịch vụ của Liên hợp quốc (UNOPS) và Quỹ Dân số Liên hợp quốc (UNFPA) nhiệm kỳ 2000 - 2002, thành viên Hội đồng Kinh tế và Xã hội Liên hợp quốc các nhiệm kỳ 1998 - 2000 và 2016 - 2018...

Trong lĩnh vực quyền con người, Việt Nam luôn đề cao chủ trương của Đảng và Nhà nước về bảo đảm và thúc đẩy quyền con người theo các chuẩn mực quốc tế; tích cực tham gia vào cuộc đấu tranh chống xu hướng chính trị hóa quyền con người, ủng hộ cách tiếp cận dựa trên đối thoại, hợp tác và hiểu biết lẫn nhau; đề cao và thúc đẩy việc thực hiện các quyền kinh tế, văn hóa, xã hội và quyền phát triển phù hợp quan tâm chung của các nước đang phát triển. Với uy tín và vị thế của mình, Việt Nam đã được các nước tin tưởng bầu làm thành viên Ủy ban Nhân quyền (cơ quan tiền thân của Hội đồng Nhân quyền) nhiệm kỳ 2001 - 2003 và Hội đồng Nhân quyền nhiệm kỳ 2014 - 2016. Việt Nam đã tham gia từ rất sớm và là thành viên của 7 trong số 9 công ước quốc tế chủ chốt về quyền con người, hoàn thành đầy đủ các nghĩa vụ thành viên theo các công ước này và có nhiều đối thoại với 5 cơ quan công ước về quyền con người. Những cách làm hay của Việt Nam, nhất là trong việc thực hiện các khuyến nghị theo Cơ chế rà soát định kỳ phổ quát của Hội đồng Nhân quyền (UPR), đã được Liên hợp quốc và nhiều nước trong khu vực ghi nhận và chia sẻ.

Việt Nam - Liên hợp quốc: Đối tác hướng tới tương lai

Bước sang thập niên thứ ba của thế kỷ XXI, những thách thức toàn cầu trở nên ngày càng gay gắt, đa chiều và liên thông. Những năm gần đây, các diễn biến phức tạp về chính trị - an ninh, kinh tế - xã hội, môi trường, cùng sự suy giảm về lòng tin đối với luật pháp quốc tế do những hành động đơn phương, chính trị cường quyền, cạnh tranh nước lớn và sự trỗi dậy của xu thế dân túy, dân tộc, bảo hộ đã và đang đặt xu thế đa phương nói chung và Liên hợp quốc nói riêng trước những thách thức nghiêm trọng. Dịch bệnh COVID-19 trong

năm 2020 chính là một hồi chuông cảnh tỉnh, cho chúng ta thấy càng rõ hơn ý nghĩa và sức sống của xu thế đa phương và Liên hợp quốc trong một thế giới kết nối cũng như phụ thuộc lẫn nhau chặt chẽ, khi mà một quốc gia hay một tổ chức đơn lẻ không thể tự mình giải quyết các vấn đề toàn cầu một cách thỏa đáng, hiệu quả. Mặt khác, Liên hợp quốc cũng cần cài tỏ theo hướng hiệu quả, dân chủ, minh bạch hơn, qua đó đáp ứng tốt hơn yêu cầu của đa số thành viên là các nước đang phát triển ứng phó với những thách thức toàn cầu ngày càng phức tạp.

Sau gần 35 năm tiến hành công cuộc đổi mới và 10 năm thực hiện *Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội* (bổ sung, phát triển năm 2011), đất nước ta bước sang thời kỳ chiến lược mới, đổi mới đồng bộ, toàn diện và hội nhập quốc tế sâu rộng với cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín ở tầm cao mới. Việt Nam cũng đang tích cực xây dựng đường lối phát triển kinh tế - xã hội của đất nước trong giai đoạn mới, hướng tới mục tiêu đến năm 2030 cơ bản hoàn tất hầu hết các cam kết hội nhập kinh tế và các hiệp định thương mại tự do then chốt, cũng như các Mục tiêu Phát triển bền vững trong Chương trình nghị sự 2030 của Liên hợp quốc; đến năm 2045 khi kỷ niệm 100 năm thành lập nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa nay là nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam sẽ trở thành nước công nghiệp có thu nhập cao.

Trong nỗ lực chung đó, công tác đối ngoại đa phương đã được Đảng và Nhà nước ta xác định là định hướng chiến lược đối ngoại quan trọng hàng đầu, như Đại hội XII của Đảng đề ra chủ trương “chủ động và tích cực hội nhập quốc tế”, “nâng cao chất lượng, hiệu quả công tác đối ngoại đa phương”, “chủ động tham gia và phát huy vai trò tại các cơ chế đa phương, đặc biệt là ASEAN và Liên hợp quốc”; Chỉ

thị số 25-CT/TW, ngày 8-8-2018, của Ban Bí thư, “Về đẩy mạnh và nâng tầm đối ngoại đa phương đến năm 2030”, đề ra định hướng “vươn lên để đóng vai trò nòng cốt, dẫn dắt, hòa giải tại các diễn đàn, tổ chức đa phương có tầm quan trọng chiến lược đối với đất nước, phù hợp với khả năng và điều kiện cụ thể”.

Trong thời gian tới, Việt Nam sẽ hoàn thành tốt nhiệm kỳ Ủy viên không thường trực Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc nhiệm kỳ 2020 - 2021, tiếp tục thúc đẩy các ưu tiên của ta, như giải quyết hậu quả bom, mìn sau chiến tranh, tái thiết hậu xung đột, bảo vệ thường dân trong xung đột vũ trang, đẩy mạnh hoạt động gìn giữ hòa bình Liên hợp quốc và tăng cường hợp tác giữa Liên hợp quốc với các tổ chức khu vực, đặc biệt là ASEAN; ứng cử vào một số cơ chế Liên hợp quốc, như Hội đồng Nhân quyền (nhiệm kỳ 2023 - 2025), Hội đồng Kinh tế - Xã hội, Chủ tịch Đại hội đồng Liên hợp quốc; từng bước tiến cử người vào các tổ chức Liên hợp quốc; chủ động tích cực triển khai Kế hoạch hành động quốc gia thực hiện Chương trình nghị sự 2030, xây dựng chiến lược và khuôn khổ hợp tác giữa Việt Nam và Liên hợp quốc sau năm 2021.

Trên cơ sở những nền tảng quan trọng và thuận lợi nói trên, với sự đoàn kết, đồng lòng và quyết tâm của toàn Đảng, toàn dân cùng những thành quả to lớn đạt được trong tiến trình đổi mới, Việt Nam sẽ tiếp tục phát triển quan hệ hợp tác với Liên hợp quốc, thúc đẩy chủ nghĩa đa phương, tôn trọng luật pháp quốc tế và Hiến chương Liên hợp quốc; tham gia đóng góp thực chất vào duy trì hòa bình, an ninh, hợp tác và phát triển bền vững ở khu vực và thế giới; từ đó, góp phần nâng cao uy tín và vị thế đất nước, xây dựng và giới thiệu hình ảnh một Việt Nam đổi mới, năng động, hội nhập trong hành trình hướng tới tương lai của nhân loại. □